

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 282/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Maz. z dnia 15 marca 2021 roku w sprawie II K 535/20.			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obraza prawa materialnego, tj. art. 42 § 3 kk poprzez niesłuszne ograniczenie orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych do strefy ruchu lądowego, podczas gdy przepis ten dotyczy wszelkich</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	pojazdów mechanicznych.		
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Przepis art. 42 § 3 kk nie daje możliwości orzeczenia zakazu prowadzenia niektórych rodzajów pojazdów mechanicznych, tak jak czyni to przepis art. 42 § 2 kk. Przepis art. 42 § 3 kk wskazuje bowiem na zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 20 grudnia 2017 r. V KK 386/17, Legalis). W razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 kk, jeżeli czyn sprawcy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, to obejmuje wszelkie pojazdy mechaniczne. Określenie „wszelki” oznacza „każdy bez względu na różnice” (Mały słownik..., s. 915). Wykładnia językowa wskazuje jednoznacznie, że zakaz ten dotyczy			

każdego pojazdu mechanicznego. Nie jest możliwe wyłączenie jakiegokolwiek pojazdu mechanicznego z zakresu jego działania. Objęte są nim uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych we wszystkich strefach ruchu. Nie jest możliwa dyferencjacja przedmiotowa jego zakresu. Nie jest dopuszczalne ograniczenie tego zakazu do pojazdów mechanicznych określonego rodzaju.

W tym miejscu należy zwrócić uwagę skarżącemu, że w sposób wadliwy sformułował zarzut apelacyjny.

Oskarżyciel publiczny pełni funkcję rzecznika interesu publicznego, którą wywodzi się z art. 6 PrProk nakładającego na prokuratora obowiązek podejmowania działań określonych w ustawach, kierując się zasadą bezstronności i równego traktowania

wszystkich obywateli. W doktrynie wskazuje się, że prokurator działa jako rzecznik interesu publicznego w połączeniu z rolą strony procesowej. Prokurator, jako strażnik praworządności, upoważniony jest więc do podejmowania czynności procesowych zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Prokurator powinien dostrzec, iż przypisany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona art. 178a § 1 kk, a nie 178a § 4 kk, i wnieść apelację ale w całości na korzyść oskarżonego, podnosząc obrazę prawa materialnego – art. 178a § 4 kk.

Wniosek

Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku przez orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 10 lat, przyjmując za podstawę

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

rozstrzygnięcia art. 42 § 3 kk.		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
<p>Powtórzyć należy, iż prokurator powinien dostrzec, iż przypisany oskarżonemu czyn wyczerpuje znamiona art. 178a § 1 kk, a nie 178a § 4 kk, i wnieść apelację ale w całości na korzyść oskarżonego, podnosząc zarzut obrazy prawa materialnego w zakresie kwalifikacji przypisanego sprawcy czynu. Żądanie przez prokuratora zmiany wyroku na niekorzyść oskarżonego w ramach nieprawidłowej kwalifikacji prawnego przypisanego sprawcy czynu, jest działaniem wadliwym, wynikającym z błędnej oceny prawnej przedmiotowej sprawy.</p>		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE		

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

4.1.

§ 316 D. S.
(Niemieckiego
Kodeksu Karnego)
rozdziela dwie
postacie występków
prowadzenia
pojazdu
mechanicznego pod
wpływem alkoholu
– umyślną i
nieumyślną:

- Kto w komunikacji
(§ 315 do 315d)
prowadzi pojazd
mechaniczny
choć na skutek
nadużycia napoju
alkoholowego lub
innych środków
odurzających nie jest
w stanie kierować
bezpiecznie
pojazdem, podlega
karze pozbawienia
wolności do roku
lub karze grzywny,
jeżeli czyn nie jest
zagrożony inną karą
w myśl § 315a lub §
315c;

- W myśl ust,
1 podlega także
karze, kto popełnia
czyn nieumyślnie.
(D. S., Niemiecki
Kodeks Karny, tekst
przepisów ustawy
wraz z tłumaczeniem
na język polski
E. S., R. 2016).
Oskarżony skazany
został wyrokiem
Sądu Rejonowego
we Frankfurcie. za
popełnienie

występku z § 316 ust. 1 i 2 StGB, a więc za nieumyślne prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości (k 65, wynika to też z opisu przypisanego mu czynu). Jednocześnie nie ulega wątpliwości, że Kodeks karny zna jedynie postać umyślną przestępstwa prowadzenia pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego – art. 178a § 1 KK. Działanie nieumyślne nie jest zatem penalizowane przez polską ustawę karną. Zważywszy na treść art. 114a § 1 kk – „wyrokiem skazującym jest również prawomocne orzeczenie skazujące za popełnienie przestępstwa wydane przez sąd właściwy w sprawach karnych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, chyba że według ustawy karnej polskiej czyn nie stanowi przestępstwa, sprawca nie podlega karze albo orzeczono karę nieznaną ustawie” – nie sposób przyjąć, że orzeczenie Sądu

	<p>Rejonowego we Frankfurcie skazujące K. R. za popełnienie występku z § 316 ust. 1 i 2 StGB jest wyrokiem skazującym w rozumieniu tego przepisu. Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że nie było podstaw do przypisania oskarżonemu popełnienia występku z art. 178a § 4 kk (zobacz: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 26 lipca 2017 r. V KK 125/17, Legalis).</p>	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Nie ulega wątpliwości, że sąd odwoławczy ma obowiązek dokonania kontroli zaskarżonego orzeczenia pod względem merytorycznym i prawnym nie tylko w granicach środka odwoławczego, ale także z urzędu, niezależnie od tych granic, w celu stwierdzenia czy utrzymanie w mocy orzeczenia nie będzie w sposób rażący naruszać poczucia		

sprawiedliwości. O
 rażącej
 niesprawiedliwości
 orzeczenia sądu I
 instancji, można
 w szczególności
 mówić wtedy, gdy
 sąd ten pominął
 okoliczności
 niewątpliwe i
 bezsporne, które
 w sposób znaczący
 mogą stanowić o
 naruszeniu przez
 orzeczenie zasady
 prawdy materialnej
 i sprawiedliwości
 represji.

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
 SĄDU
 ODWOŁAWCZEGO**

1.7. ***Utrzymanie
 w mocy wyroku
 sądu pierwszej
 instancji***

5.1.1.

Przedmiot
 utrzymania w mocy

Zwięźle o powodach
 utrzymania w mocy

1.8. ***Zmiana
 wyroku sądu
 pierwszej
 instancji***

5.2.1.

Przedmiot i zakres
 zmiany

W miejsce błędnie przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku czynu z art. 178a § 4 kk, sąd odwoławczy uznał go za winnego czynu prawidłowo zarzuconego w akcie oskarżenia wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i za to wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności. Przy wymiarze kary uwzględnił wagę czynu wynikającą, z wysokiego stopnia nietrzeźwości sprawy, powodującego jednak znaczne upośledzenie jego zdolności psychofizycznych, uprzednią karalność. Podzielając rozważania sądu I instancji dotyczące zastosowania wobec sprawcy środka probacyjnego oraz uwzględniając, iż wyrok w tej części nie był skarżony, sąd odwoławczy warunkowo zawiesił oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat; jednocześnie

zobowiązał
oskarżonego w
ramach tego środka,
aby informował sąd
na piśmie o
przebiegu próby co
6 miesięcy. W tej
sprawie znaczenie
ma w szczególności
nie tylko rodzaj
ale i wysokość
kary, która
odzwierciedlając
społeczną
szkodliwość czynu,
ma zapobiec też
przeciwdziałaniu
poczuciu
bezkarności
oskarżonego i
przeciwdziałać
istniejącym u niego
przejawom
demoralizacji. Kara
ta jest adekwatna do
ilości naruszeń przez
niego porządku
prawnego,
uwzględnia wagę
tego czynu,
uprzednią
karalności sprawcy.
Poprzez swój rodzaj
i wysokość staje
się ona dla niego
odczuwalna i spełni
swoje zadania w
zakresie prewencji
generalnej. Z
wyjaśnień
oskarżonego wynika
łatwość podjęcia
decyzji o
popelnieniu tego
przestępstwa.

Zwiążle o powodach
zmiany

<p>Przestawiona nowa ocena prawna przedmiotowego czynu musiała skutkować korektą zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>5.2.2.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Sąd okręgowy uznał, że uwzględniającym cele w zakresie prewencji indywidualnej, będzie orzeczony wobec sprawcy środek karny na podstawie art. 42 § 2 kk okres 4 lat, uwzględniający zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów w ruchu lądowym.</p> <p>To z zachowania sprawcy wynika wniosek, że lekceważy on zasady ostrożności i bezpieczeństwo innych uczestników ruchu, przez co stwarza zagrożenie w komunikacji (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach - II Wydział Karny z dnia 26 lipca 2012 r.II AKa 250/12, Legalis), jako potencjalny kierowca wszystkich pojazdów. Instytucja ta ma na celu eliminowanie z</p>		

ruchu drogowego sprawców takich przestępstw, których okoliczności popełnienia wskazują, że prowadzenie przez nich pojazdu zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Sytuacja taka zachodzi w przypadku przypadku oskarżonego. Oskarżony nie dysponuje takimi cechami przynależnymi kierowcy, aby dawał rękojmię bezpiecznego uczestniczenia w ruchu drogowym. W tym przypadku nie tyle wysokość tego środka, a też jego postać ma decydujące znaczenie, zwłaszcza jeżeli się uwzględni kumulację okoliczności obciążających; przy takim ich nagromadzeniu oskarżony nie mógł już liczyć na pobłażliwość.

Zwięźle o powodach zmiany

Orzeczenie zakazu prowadzenia pojazdów stosownie do zasad przewidzianych w

art. 42 kk było obligatoryjne.		
5.2.3.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Na podstawie art. 43a § 2 kk sąd II instancji zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 5000 złotych. Zgodnie z art. 43a § 2 kk świadczenie pieniężne sąd obligatoryjnie orzeka w wypadku skazania za przestępstwa z art. 178a § 1 i 4 kk. Ustawa nie przewiduje żadnego wyjątku. Orzeczony środek karny ma charakter rozstrzygnięcia penalnego i w związku z tym z założeniem - ma stanowić dodatkową dolegliwość adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości, czynu, mającą do spełnienia cele w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej. Przy jego wymiarze sąd uwzględnił wagę czynu i możliwości materialne</p>		

oskarżonego. Nawet w tej najniższej ustawowej wysokości jest on na tyle dolegliwy wobec sprawcy, iż uświadamia mu nieopłacalność popełniania tego rodzaju przestępstw.			
Zwięźle o powodach zmiany			
Orzeczenie świadczenia pieniężnego stosownie do zasad przewidzianych w art. 43 a kk było obligatoryjne.			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1f	Na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zaliczył		

oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od 7 sierpnia 2020 roku. Przepis art. 63 kk zawiera regulacje dotyczące zaliczania okresu pozbawienia wolności w sprawie na rzecz kary wymierzonej sprawcy. Ustawodawca wprowadził również w nim uregulowania odnoszące się do odpowiedniego zaliczania na poczet orzeczonych środków karnych okresu rzeczywistego stosowania odpowiadających im rodzajowo środków zapobiegawczych, a także określił, jaki okres zalicza się na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów. Dodać należy również, że w razie spełnienia przesłanek z art. 63 kk, sąd nie ma żadnej swobody decyzyjnej w zakresie dokonania zaliczeń. Kwestia ta nie może podlegać również negocjacom pomiędzy uczestnikami procesowymi (post. SA w Katowicach z

	12.4.2017 r., II AKz 240/17, Legalis).	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
2	<p>Sąd odwoławczy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych opłaty za obie instancje (w razie obniżenia wymiaru kary zasadniczej przez sąd odwoławczy, sąd ten wymierza za obie instancje jedną opłatę według kary przez siebie orzeczonej - art. 10 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych) oraz 306 złotych 1 grosz tytułem zwrotu wydatków za postępowanie przed sądem I instancji. Sąd odwoławczy nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego w całości od kosztów sądowych. Obciążenie nimi w powyższym wymiarze będzie oddziaływać wychowawczo na sprawcę i uświadamiać mu konsekwencje jego – sprzecznych z</p>	

	porządkiem prawnym zachowań.	–
3	Uwzględniając trudną sytuację materialną sprawcy i obciążenia finansowe wynikające już z wyroku skazującego sąd odwoławczy zwolnił go od wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Zakaz prowadzenia pojazdów		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	

#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność	

	kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana